

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
GHERVAS Maria
GAFTON Luiza

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, avocatul Pascal Veronica în interesele părților vătămate Ciobanu Zina, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunze Alexandra, Silistraru Olga, Ursu Ivan, Ursu Mariana, Șevcenco Ina, Vârlan Natalia, Vârlan Egor, Ursu Elisaveta, Cotova Alexandra, Ungureanu Nadejda, avocatul Orbu Ștefan în interesele părții vătămate Bîrcă Alexei și inculpatul Condrea Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Condrea Vadim xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxxxx.

Iosipoi Tatiana xxx, născută la xxxx,
originară și domiciliată în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.02.2014 – 01.12.2015;

Instanța de apel: 28.12.2015 – 04.03.2016;

Instanța de recurs: 25.05.2016 – 19.07.2016;

Instanța de apel: 19.08.2016 – 22.12.2016;

Instanța de recurs: 06.06.2017 – 18.07.2017.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 01 decembrie 2015, Condrea V. și Iosipoi T. au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de câte 1200 unități convenționale, pentru fiecare, ceea ce constituie 24 000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate Vartic N., Sandu F., Cantemir M., Frunză A., Neaga L., Șarco E., Manciu E., Ursu V., Silistraru T., Cojocaru V., Vîrlan N., Ursu L., Conțulescu N., Grițco E., Cotova A., Ciobanu Z., Ciobanu L., Ciobanu A., în partea încasării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În temeiul art. 265 alin.(1) Cod de procedură civilă, s-a dispus încetarea procesului la acțiunile civile ale lui Brumaru Z. în sumă de 299678 lei, Ungureanu-Ursu M. în sumă de 161270 lei, Vîrlan N. în sumă de 180000 lei, Vîrlan E. în sumă de 270000 lei, Ursu I. în sumă de 22078 lei, Șevcenco I. în sumă de 141250 lei, Ungureanu N. în sumă de 43150 lei, Ursu I. în sumă de 22078 lei, Mardari C. în sumă de 260000 lei, Ursu E. în sumă de 32361 lei, Silistraru O. în sumă de 165451 lei.

Totodată, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Șarco E. în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Condrea V., în perioada 01 ianuarie 2007 – 31 iulie 2011, activând în funcție de director al Asociației de Economii și împrumut „Dănceni”, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu nr.xxxxxx, fiind persoană cu răspundere materială, prin abuz de încredere, împreună cu contabilul-șef al asociației Iosipoi T., au primit mijloace bănești sub formă de depuneri de economii de la următoarele persoane: Brumaru Zinaida - 270 000 lei, Ungureanu Tatiana - 136 810 lei, Ursu Mariana - 150 000 lei, Vîrlan Egor - 179 000 lei, Vartic Nadejda - 50 000 lei, Sandu Feodora - 61200 lei, Cantemir Maria - 26 500 lei, Iosipoi Tamara - 6 000 lei, Frunză Alexandra - 48 800 lei, Șevcenco Ina - 107 800 lei, Neaga Liubovi - 20 000 lei, Șarco Eudochia - 127 500 lei, Grițco Eugenia - 127 500 lei, Mardari Claudia - 200 000 lei, Manciu Elizaveta - 55 000 lei, Ursu Veronica - 25 000 lei, Frunză Ruslan - 15 000 lei, Glavan Vera - 37 000 lei, Cebotari Lariana - 15 000 lei, Silivestru Tatiana - 53 100 lei, Ungureanu Nadejda - 34 880 lei, Vulpe Vasile - 6 000 lei, Ursu Ivan - 21 808 lei, Ciubotaru Larisa - 45 000 lei, Bîrca Alexei - 621 739 lei, Cebotari Sergiu - 17 000 lei, Cojocaru Valeriu - 29 200 lei, Vîrlan Nicolae - 215 000 lei, Ursu Liuba - 200 000 lei, Cebotari Alexei - 10 000 lei și Conțulescu Natalia - 253 178 lei, iar în total suma de 3175015 lei.

Ulterior, încălcând prevederile art.18, 19 și 23 din Legea Contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007, care prevede ciclul contabil, contabilizarea faptelor economice în baza documentelor primare și registrele contabile, nu au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente, mijloacele bănești în sumă de 3 175 010 lei încredințate în administrarea lor de către membrii AEI „Dănceni” în perioada 2008-2011, astfel prin abuz de încredere au cauzat părților vătămate daune materiale în proporții deosebit de mari, iar fapta dată nu constituie o însușire.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana să fie recunoscute vinovați și condamnați conform învinuirii înaintate în baza art.191 alin. (5) Cod penal, la 12 ani, și respectiv, la 8 ani închisoare, invocând că instanța neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în cele ale art.196 alin. (4) Cod penal, pe când probele administrate în cadrul urmăririi penale, ulterior examinate și în cadrul cercetării judecătorești demonstrează pe deplin vinovăția acestora în delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, deoarece obiectul material (mijloacele financiare ale părților vătămate) sau aflat efectiv, în condițiile legii, în gestiunea și administrarea făptuitorilor (directorul și contabilul AEI „Dănceni”) și aceste mijloace bănești le erau străine ultimilor, iar încredințarea acestor mijloace bănești a avut loc în baza relațiilor contractuale încheiate, în urma cărora părților vătămate li s-a cauzat prejudicii materiale, pe când potrivit art. 196 Cod penal, nu are loc însușirea bunului aflat în administrarea subiectului activ, ci a fructului beneficiului, folosul utilizării bunului încredințat în exploatare, și este eronată constatarea că proprietarilor bunurilor nu le-a fost restituită dobânda, adică veniturile nerealizate;

- instanța nu a dat apreciere declarațiilor părților vătămate, care adresându-se la inculpați cu rugămintea de a le restitui banii, sub diferite prețexe refuzau restituirea acestora, nu răspundeau la telefon, se ascundeau de deponenți, ceea ce demonstrează latura subiectivă a infracțiunii incriminate, intenția și scopul de profit;

- neîntemeiată este concluzia instanței, precum că nu au fost divizate mijloacele bănești acordate în calitate de credite către AEI „Dănceni” de sumele pretinse de către părțile vătămate în calitate de dobânzi, că specificul infracțiunii de delapidare presupune o însușire efectivă a bunurilor altei persoane și partea acuzării urma să indice cu precizie în rechizitoriu, care este suma însușită de către inculpați de la fiecare parte vătămată, modalitatea însușirii, timpul cauzării prejudiciului, pe când acțiunile și intențiile criminale ale inculpaților au fost posibile împreună și prin înțelegere prealabilă, unul fiind administrator și altul contabil, au acționat de comun acord, iar în rechizitoriu a fost indicată modalitatea delapidării averii străine, însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului și timpul cauzării prejudiciului 01.01.2007-31.07.2011;

3.2. Reprezentantul părților vătămate, avocatul Pascal V. în numele părților vătămate Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elizaveta, Ursu Veronica, Ursu Liuba, Coțulescu Natalia, Grițco Eugenia, Cotova Alexandra, Ciobanu Zinaida, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunză Alexandra, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați pentru faptele săvârșite, deoarece prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile acestora în baza art.196 alin.(4) Cod penal, pe când infracțiunea săvârșită de ei s-a manifestat prin metoda simplă – sub pretextul de împrumuturi, în lipsa contractelor de împrumut și a dispozițiilor de încasare au distribuit mijloacele financiare a părților vătămate către persoane de încredere ale inculpaților;

- instanța a ignorat declarațiile martorilor Castravet, Rachi, Bogdan, care au transmis bani direct inculpatei Iosipoi Tatiana, dar pe care nu le-au reflectat pe contabilitate.

3.3. Reprezentantul părții vătămate, avocatul Osoian L. în numele părții vătămate Brumaru Z., a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați conform învinuirii înaintate, cu stabilirea unei pedepse echitabile și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată, pe motiv că instanța neîntemeiat a dispus încetarea acțiunii civile în temeiul art.265 alin.(1) Cod de procedură civilă, contrar prevederilor art. 266 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, fiindcă acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal are alte părți decât în dosarul civil examinat în Judecătoria Ialoveni, mai mult că acțiunea civilă în cadrul procesului penal se judecă conform prevederilor art.219-225 alin.(1), (2) Cod de procedură penală.

3.4. Avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului Condrea V., a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în baza art.196 alin.(4) Cod penal, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, iar acțiunile civile să fie lăsate fără soluționare, invocând că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii de care a fost găsit vinovat, deoarece în acțiunile acestuia lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii;

- prima instanță incorect a stabilit că lipsa posibilității financiare a AEI „Dănceni” de a restitui părților vătămate suma de 3.263.510 lei, echivalează cu însușirea mijloacelor bănești de către Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, pe când din materialul probator administrat, și anume declarațiile părților vătămate, martorilor și probelor scrise s-a constatat că banii nu au fost însușiți de inculpat, dar au fost acordate în calitate de credite altor persoane fizice sau utilizați în interesul societății comerciale;

- faptul că inculpații au dus în mod neglijent evidența contabilă nu demonstrează că neajunsul depistat ar fi fost însușit de inculpat, fapt care se confirmă și prin raportul de expertiză nr.914 din 30.05.2013 din care reiese că deficitul mijloacelor bănești a fost cauzat în urma atragerii masive a depozitelor și luării creditelor de la bănci în sume mult superioare împrumuturilor acordate membrilor asociației, astfel s-a format situația când AEI „Dănceni” era nevoită să achite dobânzi și penalități la depozitele atrase și la creditele bancare, mult mai mari decât dobânzile primite de la împrumuturile acordate;

- instanța nu a reținut că inculpatul în perioada februarie 2007- decembrie 2007, s-a aflat în concediu și a fost plecat peste hotare, astfel nici nu-i puteau fi incriminate primirea mijloacelor bănești de la Ungureanu Nadejda în sumă de 43150, de la Brumaru Zinaida în sumă de 135000 lei, 136000 lei și 30000 lei, de la Mardari Claudia în sumă de 200000 lei și Vîrlan Egor în sumă de 179000 lei;

- pentru suma de 1.066.497 lei nu poate fi înaintată acțiune civilă, din motiv că a expirat termenul de prescripție, iar pentru suma de 1.799.064,66 sânt titluri executorii privind însarea de la debitorii AEI „Dănceni” a sumei respective, astfel membrii asociației au de rambursat suma de 3.299.551,00 lei, pe când suma dată este incriminată potrivit actului de învinuire, precum că ar fi fost însușită de inculpați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016, apelul declarat de avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului Condrea V. a fost respins, ca nefondat, și

admise apelurile declarate de procuror, de avocatul Pascal V. în numele părților vătămate Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elizaveta, Ursu Veronica, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Grițco Eugenia, Cotova Alexandra, Ciobanu Zinaida, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunză Alexandra și de avocatul Osoian Lilian în numele părții vătămate Brumaru Zinaida, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.196 alin.(4) Cod penal, le-a fost stabilită pedeapsa de câte 3 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de câte 5 ani, fiecare.

Acțiunea civilă înaintată de Șarco Eudochia a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral câte 2 000 (două mii) lei de la fiecare.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate - Brumaru Zinaida, Ungureanu-Ursu Mariana, Vîrlan Natalia, Vîrlan Egor, Ursu Ivan, Șevcenco Ina, Ungureanu Nadejda, Ursu Ivan, Mardari Claudia, Ursu Elizaveta, Silistratu Olga, au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel audiind suplimentar inculpații Condrea V., Iosipoi T., părțile vătămate Vîrlan Egor, Ungureanu Tatiana, Șevcenco I., Vartic N., Brumaru Z., Glavan V., Bîrcă A., Conțulescu N., Ursu L., Frunză A., Șarco E., Sandu F., Grițco E., Mardari C. și Cantemir M., precum au fost verificate și probele materiale examinate în cadrul cercetării judecătorești din prima instanță, și anume declarațiile părților vătămate Ungureanu N., Grițco E., Sandu F., Șevcenco I., Șarco E., Frunză A., Brumaru Z., Vîrlan Ig., Ungureanu T., Cantemir M., Vîrlan N., Mardari C., Ursu I., Ursu M., Neaga L., Iosipoi T., Manciu E., Glavan V., Silistraru T., Ursu L., Bîrcă A., Ursu V., Cojocar V., Gonțulesc N., Vulpe V., a martorilor Gulico L., Iosipoi N., Vartic N., Cociorvă P., Bogdan E., Vartic R., Castraveț A., Șuba N., Vlad Gh., cât și probele scrise – rapoartele de expertiză nr.1564 și nr.914 din 18.07.2012 și 30.05.2013, acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Conțulescu N. în sumă de 203178 lei, Silistraru T. în sumă de 165451 lei, Ungureanu N. în sumă de 43150 lei, Ursu I. în sumă de 22078 lei, Ursu L. în sumă de 236000 lei, Silistraru T. în sumă de 68080 lei, Mardari C. în sumă de 260000 lei, Grițco E. în sumă de 51377 lei, Șarco E. în sumă de 152500 lei, Frunză A. în sumă de 59648 lei, Manciu E. în sumă de 57000 lei, Cantemir M. în sumă de 47320 lei, Brumaru Z. în sumă de 299678 lei, Șevcenco I. în sumă de 141250 lei, Ursu V. în sumă de 39650 lei, Neaga L. în sumă de 40000 lei și Cojocari V. în sumă de 33580 lei, a conchis că concluziile primei instanțe privind calificarea juridică a faptei este una temeinică și legală, sub aspectul că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral în cadrul procesului penal și fapta acestora întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, și nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor.

În sensul celor invocate, instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală a încălcat prevederile art.281 Cod de procedură penală, deoarece a înaintat inculpaților Condrea

Vadim și Iosipoi Tatiana o învinuire neclară, neconcretă, neprecisă și declarativă, fapt ce contravine principiului legalității, prevăzut de art.7 Cod de procedură penală, principiului asigurării dreptului la apărare, stipulat în art.17 Cod de procedură penală, art.23, 26 din Constituție și art.6 alin.(3), lit. a) din CEDO, deoarece prin cumularea tuturor sumelor bănești ale părților vătămate indicate în ordonanța de punere sub învinuire rezultă că prejudiciu material cauzat părților vătămate constituie suma de 3 273 510 lei, pe când în actul de învinuire inculpaților li se incriminează că dâșii au cauzat părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 4 078 930 lei, astfel diferența prejudiciului de facto cauzat fiind cu 805420 lei mai mic, și acesta reprezintă împrumuturile acordate și dobânzile la ele, însă fără a fi divizate mijloacele bănești acordate în calitate de credite către AEÎ „Dănceni” de sumele pretinse de către părțile vătămate în calitate de dobânzi. Mai mult că, în învinuirea inculpaților se indică că ei au delapidat averea părții vătămate Sandu F. în sumă de 159 695 lei, pe când aceasta în declarațiile sale din cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a indicat că i s-a cauzat un prejudiciu în sumă de 61200 lei. Astfel, asociația de economii a primit doar mijloace bănești, iar specificul infracțiunii de delapidare presupune o însușire efectivă a bunurilor altei persoane, în lipsa acesteia, adică în cazul când fapta nu constituie însușire, nu întrunește semnele constitutive ale noțiunii de sustragere, acțiunile inculpaților corect au fost încadrate de prima instanță în baza art.196 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel, fiind de acord în partea dată cu concluzia primei instanțe, a conchis că acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre însușirea bunurilor altei persoane, dar după cum s-a constatat și la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, banii transmiși inculpaților pentru depozitare erau transmiși de către aceștia altor membri ai AEÎ „Dănceni”, sub formă de împrumut, în baza contractelor de împrumut, iar prejudiciul cauzat fiind din motivul proastei administrări de către factorii de decizie, și anume de către conducătorul AEÎ, Condrea V. și contabilul șef, Iosipoi T. și din vina persoanelor care nu întorceau împrumuturile, fapt confirmat și prin rapoartele de expertiză nr.1564 din 18.07.2012 și nr.914 din 30.05.2013, conform cărora s-a constatat că ținerea evidenței contabile în cadrul AEI „Dănceni” nu corespunde cerințelor legislației în vigoare, și anume a prevederilor art.18,19,23 al Legii contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007.

Pe motivele date, instanța de apel a respins susținerile apelanților, precum că fapta inculpaților urmează a fi calificată în baza art.191 alin.(5) Cod penal și a avocatului Pascal V., precum că fapta inculpaților urmează a fi calificată în baza art.190 Cod penal, deoarece nu cuprinde scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane.

Instanța de apel a conchis că probele administrate dovedesc cu certitudine săvârșirea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art.196 alin. (4) Cod penal, fiind corectă la caz determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componentei de infracțiune pentru care au fost recunoscuți vinovați, deoarece în ordonanțele de înaintare a învinuirii și în rechizitoriu nu s-a indicat concret și clar data, locul, metoda de la cine, pentru ce, când și în ce valoare s-a primit banii prin înșelăciune sau abuz de încredere, datele și rechizitele contractelor, adică forma de delapidare, care avere străină și prin care metode, încredințată în administrarea inculpaților, a fost însușită ilegal, în așa mod, nefiind stabilit obiectul juridic special al componentei de

infraacțiune respective: delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altor persoane, încredințate în administrarea vinovatului săvârșită în proporții deosebit de mari, dar cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Totodată, instanța de apel reținând dispozițiile art.7, 61, 75 Cod penal, a considerat că pedeapsa aplicată inculpaților incorect a fost individualizată, ceea ce a determinat instanța de a casa soluția primei instanțe în partea dată și, reținând în cauză numai circumstanțele exclusiv atenuante și persoana inculpaților, a conchis că acestora urmează a le fi stabilită o pedeapsă cu închisoarea, considerând totodată că dînșii pot beneficia de posibilitatea corectării și reeducării în condiții neprivative de libertate, cu aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, întru a avea posibilitatea reală de a repara prejudiciile produse prin infraacțiune.

Referitor la apelul avocatului Pascal V. în numele părții vătămate Șarco E. privind repararea prejudiciului moral, instanța de apel l-a considerat fondat, iar reținând prevederile art.291-221 și 225 Cod de procedură penală, cât și circumstanța că în rezultatul săvârșirii infraacțiunii de către inculpați - părții vătămate i-a fost cauzate suferințe psihice și că concluzia primei instanțe în partea dată nu este motivată, a conchis că acesta urmează a fi admis, urmând a fi încasat de la inculpați în folosul lui Șarco E. prejudicial moral.

La fel, cu privire la motivele invocate de avocatul Pascal V. în numele părților vătămate și, respectiv, părților civile Ungureanu-Ursu M., Vîrlan N., Vîrlan Eg., Ursu I., Șevcenco I., Ungureanu N., Ursu I., Mardari C., Ursu E., Silistratu O., precum și cele invocate de avocatul Osoianu L. în numele părții vătămate și, respectiv, părții civile Brumaru Z. ce vizează admiterea acțiunilor civile, instanța de apel le-a aprecia ca fiind fondate.

Astfel, instanța referitor la soluția pronunțată de prima instanță cu privire la încetarea procesului la acțiunile civile ale părților vătămate și, respectiv, părților civile menționate, în temeiul art. 265 alin. (1) Cod de procedură civilă, a conchis că acesta nu este una temeinică din punct de vedere juridic, fiindcă părțile vătămate și, respectiv, părțile civile Brumaru Z., Ungureanu-Ursu M., Vîrlan N., Vîrlan Eg., Ursu I., Șevcenco I., Ungureanu N., Ursu I., Mardari C., Ursu E. și Silistraru O. n-au participat în procesele civile, la care face referire prima instanță și la caz nu există un litigiu soluționat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului civil între aceste părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, iar în procesul penal părțile vătămate și, respectiv, părțile civile enunțate dispun de dreptul de a înainta acțiunea civilă pentru soluționare în conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală, astfel că, soluția dată de primă instanță, în partea respectivă, este contrară legii, din care motiv urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, reieșind din faptul că nu au fost prezentate probe actualizate întru confirmarea sumelor de bani pretinse, a conchis de a le admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

În ce privește apelul avocatului Ionaș G. în numele inculpatului Condrea V., instanța de apel l-a apreciat ca unul nefondat, considerând că motivele invocate de apelant au fost combătute prin probele expuse anterior, astfel că starea de fapt și de drept constată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprinde elementele definatorii condamnării și că nu există temei pentru a da o

nouă apreciere probelor, instanța fiind solidară cu concluziile primei instanțe, iar motivele cu privire la aprecierea probelor, efectuată de instanța de judecată exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport legal, în sensul că nu s-a constatat temeiuri de a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării inculpatului Condrea Vadim în vederea achitării acestuia.

Motivele cu privire la încălcarea dreptului la apărare a inculpatului Condrea V., prin prisma criticilor aduse de apelant față de actul de învinuire și actul de sesizare a instanței de judecată, la fel, instanța de apel l-a considerat nefondat.

Schimbarea calificării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului Condrea V., realizată de primă instanță în timpul deliberării, nu se consideră că l-ar fi împiedicat pe acesta să-și exercite dreptul la apărare și la examinarea probelor, de vreme ce cauza s-a judecat în primă instanță, fiind respectate drepturile procesuale ale participanților la proces și ordinea de cercetare a probelor, obiectul general al infracțiunilor fiind același, prin urmare, în principiu, fiind dezbătute de părți elementele atât a infracțiunii sesizate prin rechizitoriu, cât și a infracțiunii stabilite prin sentință, nefiind încălcate prevederile stipulate în art.6 § 3 lit. a) din Convenție și cele stipulate în art.23 și 26 din Constituție, inculpatul beneficiind de drepturile procesuale penale, inclusiv dreptul la apărare și la un proces echitabil.

6. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Pascal V. în numele părților vătămate Vartic N., Sandu F., Cantemir M., Neaga L., Șarco E., Manciu E., Ursu V., Ursu L., Conțulescu N., Grițco E., Cotova A., Ciobanu L., Ciobanu A., Mardari C., Frunză A. și inculpatul Condrea V., care au solicitat:

6.1. Procurorul invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, menționând că instanța de apel, fiind de acord cu concluziile primei instanțe, care a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art.191 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra patrimoniului, de obiectul juridic nemijlocit, de latura obiectivă și subiectivă, cât și de declarațiile părților vătămate din care cu certitudine se constată prezența semnelor componente infracțiunii în baza căreia inculpații au fost puși sub învinuire, deoarece obiectul material (mijloacele financiare ale părților vătămate) sau aflat efectiv, în condițiile legii, în gestiunea și administrarea făptuitorilor (directorul și contabilul AEI „Dănceni”) și aceste mijloace bănești le erau străine ultimilor, încredințarea mijloacelor bănești a avut loc în baza relațiilor contractuale încheiate, astfel inculpații nu încalcă doar obligația de a nu aduce nici o atingere patrimoniului altuia, dar și obligația specială pe care o au în această privință datorită funcțiilor deținute;

- vinovăția inculpaților este confirmată și prin rapoartele de expertiză nr.15644 din 18.07.2012 și nr.914 din 30.05.2013, din care rezultă că suma banilor primiți de la părțile vătămate, cu mult depășește suma împrumuturilor acordate, iar argumentarea instanței, precum că inculpații nu au avut posibilitatea să întoarcă mijloacele financiare deponenților, fiind acordate credite, care nu au fost restituite, nu dovedește nevinovăția acestora;

- instanța de apel a omis a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6.2. Avocatul Pascal V. invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanțele

incorect au reîncadrat faptele inculpaților, fără a analiza probatoriul administrat la caz, care dimpotrivă demonstrează vinovăția acestora în comiterea faptei imputate și neîntemeiat instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă, fără a se expune concret asupra acesteia, de rând ce la materialele cauzei au fost prezentate contractele de împrumut și dispozițiile de încasarea a sumelor în confirmarea cuantumului prejudiciului material cauzat părților vătămate.

6.3. Inculpatul, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, fiindcă între dânsul și părțile vătămate au existat relații civile confirmate prin contractele de împrumut și declarațiile părților vătămate, ceea ce indică la existența unui drept cu caracter civil, iar înscrisurile anexate ca probe în cauză garantau în mod real dreptul părților vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulând o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun, așa că o persoană responsabilă de obligațiile cu caracter civil, nu poate fi acuzată de o infracțiune penală, în rest invocând aceleași motive ca și în apelul declarat de avocatul Ionaș G., descrise la pct.3 al prezentei decizii.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2016, recursurile declarate au fost admise, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a reținut că potrivit argumentelor invocate de recurenți se constată că aceștia formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular că instanța incorect a menținut soluția primei instanțe, care a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art.191 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, că acțiunile civile înaintate de părțile vătămate incorect au fost admise în principiu, urmând ca asupra prejudiciului cauzat să se expună instanța în ordinea procedurii civile, iar inculpatul, care invocând repetat aceiași motive ca și în apelul delarat de partea apărării a menționat că, în general instanțele greșit au dispus condamnarea sa în baza art.196 alin.(4) Cod penal, deoarece acțiunile lui nu poartă un caracter penal și nu întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

În acest context, s-a menționat că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia că prima instanță just a reîncadrat acțiunile inculpaților în prevederile art.196 alin.(4) Cod penal, ea urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Din aceste motive, instanța de recurs a considerat că este pripită concluzia instanței de apel că învinuirea adusă în baza art.191 alin. (5) Cod penal, nu cuprinde *latura obiectivă* a infracțiunii *de delapidare a averii străine prin abuz de încredere*, și că probele acumulate la materialele cauzei nu confirmă faptul că inculpații ar fi însușit mijloacele bănești a părților vătămate, ci dimpotrivă demonstrează că banii transmiși pentru depozitare nu au fost însușiți de aceștia, dar trasmși de către dâșii altor membri ai AEÎ „Dănceni” sub formă de împrumut,

în baza contractelor de împrumut, astfel că masa patrimonială a inculpaților nu a fost mărită în proporția în care a fost diminuată masa patrimonială a părților vătămate.

Totodată, fapta constatată de prima instanță, nu corespunde normei reținute și vine în contradicție cu concluziile făcute de instanțe, care au considerat că acțiunile inculpaților formează componența de infracțiune prevăzută de art.196 alin.(4) Cod penal, și anume „Condrea Vadim, în perioada 01 ianuarie 2007 – 31 iulie 2011, activând în funcție de director al Asociației de Economii și împrumut „Dănceni” înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu nr.1003600118589, fiind persoană cu răspundere materială, prin abuz de încredere împreună cu contabilul-șef al asociației Iosipoi Tatiana, au primit mijloace bănești sub formă de depuneri de economii de la următoarele persoane: Brumaru Zinaida - 270 000 lei, Ungureanu Tatiana - 136 810 lei, Ursu Mariana - 150 000 lei, Vîrlan Egor - 179 000 lei, Vartic Nadejda - 50 000 lei, Sandu Feodora - 61200 lei, Cantemir Maria - 26 500 lei, Iosipoi Tamara - 6 000 lei, Frunză Alexandra - 48 800 lei, Șevcenco Ina - 107 800 lei, Neaga Liubovi - 20 000 lei, Șarco Eudochia - 127 500 lei, Grițco Eugenia - 127 500 lei, Mardari Claudia - 200 000 lei, Manciu Elizaveta - 55 000 lei, Ursu Veronica - 25 000 lei, Frunză Ruslan - 15 000 lei, Glavan Vera - 37 000 lei, Cebotari Lariana - 15 000 lei, Silivestru Tatiana - 53 100 lei, Ungureanu Nadejda - 34 880 lei, Vulpe Vasile - 6 000 lei, Ursu Ivan - 21 808 lei, Ciubotaru Larisa - 45 000 lei, Bîrca Alexei - 621 739 lei, Cebotari Sergiu - 17 000 lei, Cojocaru Valeriu - 29 200 lei, Vîrlan Nicolae - 215 000 lei, Ursu Liuba - 200 000 lei, Cebotari Alexei - 10 000 lei și Conțulescu Natalia - 253 178 lei, iar în total suma de 3175015 lei.

Ulterior, încalcând prevederile art.18, 19 și 23 din Legea Contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007, care prevede ciclul contabil, contabilizarea faptelor economice în baza documentelor primare și registrele contabile, nu au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente, mijloacele bănești în sumă de 3 175 010 lei încredințate în administrarea lor de către membrii AEI „Dănceni” în perioada 2008-2011, astfel prin abuz de încredere au cauzat părților vătămate daune materiale în proporții deosebit de mari, iar fapta dată nu constituie o însușire.

Față de cele menționate, instanța de recurs a ținut să enunțe că, potrivit dispoziției art.191 Cod penal, delapidare a averii străine se consideră *însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, prin care se prezumă, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra.*

Pe când, potrivit dispoziției art.196 alin.(4) Cod penal, este cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire, adică nu a avut loc însușirea bunurilor, ci a fructului beneficiului, folosul utilizării bunurilor încredințate lui.

Altfel spus, făptuitorul folosește bunurile altuia în vederea tragerii de foloase patrimoniale, săvârșite contrar intereselor proprietarului acestor bunuri și în interesele personale, adică folosirea ilicită a bunurilor mobile ale victimei (care au fost încredințate făptuitorului), urmată de trecerea în folosul lui a profitului obținut care trebuia să fie remis victimei sau dobândirea ilicită a dreptului asupra bunurilor victimei, atunci când făptuitorul exercită facultățile pe care le are un subiect al unui drept real derivat, fără însă a avea acest drept.

Prin urmare, instanțele prematur au concluzionat că acțiunile inculpaților nu pot fi încadrate în baza art.191 Cod penal, de rând ce au reținut că inculpații au primit mijloace bănești, dar pe care nu le-au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente - mijloace bănești în sumă de 3 175 010 lei încredințate în administrarea lor de către părțile vătămate în perioada 2008-2011 și care nu au fost întoarse deponenților.

Totodată, instanța de recurs a considerat pripite concluziile instanțelor de fond, precum că actul de învinuire nu cuprinde cerințele esențiale prevăzute de art.281 Cod de procedură penală, învinuirea fiind neclară, neconcretă, neprecisă, declarativă, fără a arăta metoda și forma de delapidare, care avere străină încredințată în administrarea inculpaților a fost însușită ilegal de către aceștia, de rând ce rechizitoriul corespunde cerințelor art. 296 Cod de procedură penală, fiind indicată modalitatea delapidării averii străine, însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, timpul cauzării prejudiciului, cui și în ce sumă, iar în ședința de judecată inculpatul a indicat că a primit copia rechizitoriului, învinuirea fiindu-i clară, circumstanțe asupra cărora instanța de apel nu s-a expus.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu s-a expus convingător asupra motivelor apelurilor avocaților în ce privește acțiunile civile înaintate de părțile vătămate, prin care au solicitat restituirea împrumuturilor, care este stabilit cert prin contractul de depunere la termen încheiate între părțile vătămate și inculpații Condrea V. și Iosipoi T., prin prisma prevederilor art.387 alin.(1), (3) Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs a constatat că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul și pentru a nu admite astfel încălcarea prevederilor procesual penale.

În asemenea condiții, instanța de recurs a ajuns la concluzia că decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată și în latura civilă din motivul nesoluționării fondului apelului în această parte, cu dispunerea rejudecării cauzei și în latura civilă.

9. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, apelul declarat de avocatul Pascal V. în numele părților vătămate numele părților vătămate Cotova Alexandra, Ciobanu Zinaida, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 01.12.2015, a fost respins ca fiind inadmisibil.

Apelul declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Condrea Vadim împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 01.12.2015, a fost respins ca fiind nefondat.

Apelurile declarate de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura sect.Botanica, mun.Chișinău, de avocatul Veronica Pascal în numele părților vătămate Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elizaveta, Ursu Veronica, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Grițco Evghenia, Frunză Alexandra și de avocatul Lilian Osoianu în numele părții vătămate Brumaru Zinaida împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 01.12.2015, a fost admise, casată hotărârea parțial, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod Penal, stabilindu-le o sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fiecăruia.

Conform art.90 Cod Penal, executarea pedepselor stabilite condamnaților Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana se suspendă pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani, obligându-i pe ultimii să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să repare daunele cauzate în termen de 1 (unu) an.

Acțiunile civile înaintate de Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Frunză Alexandra, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Grițco Eugenia, Mardari Claudia, Manciu Elizaveta, Ursu Veronica, Cojocari Valeriu, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Silistraru Tatiana împotriva lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea solidară a prejudiciilor materiale, au fost admise.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxx, a.n. xxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Vartic Nadejda, a.n. xxxxx suma de 92000 (nouăzeci și două mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Sandu Feodora, a.n. xxxx suma de 61200 (șasezeci și unu mii două sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxx, a.n. xxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Cantemir Maria, a.n. xxxxx suma de 26500 (douăzeci și șase mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă se respinge ca fiind nefondată.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxxx, a.n. xxxxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Frunze Alexandra, a.n. xxxxx suma de 59648 (cincizeci și nouă mii șase sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Neaga Liubovi, a.n. xxxxx suma de 40000 (patruzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Șarco Eudochia a.n. xxxxx suma de 127500 (una sută douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu material, în rest pretenția privind încasarea sumei de 20000 (douăzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral se respinge ca fiind nefondată.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Grițco Eugenia, a.n. xxxxx suma de

43260 (patruzeci și trei mii două sute șasezeci) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 8117 (opt mii una sută șaptesprezece) lei, cu titlu de dobândă.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Mardari Claudia, a.n. xxxxx suma de 200000 (două sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 60000 (șasezeci mii) lei, cu titlu de dobândă.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Manciuc Elizaveta, a.n. xxxxx suma de 57000 (cincizeci și șapte mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Ursu Veronica, a.n. xxxxx suma de 39650 (treizeci și nouă mii șase sute cincizeci) lei, cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă se respinge ca fiind nefondată.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxxx, a.n. xxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Cojocari Valeriu, a.n. xxxxx suma de 33580 (treizeci și trei mii cinci sute optzeci) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxxx, a.n. xxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Ursu Liuba, a.n. xxxxx suma de 200000 (două sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 36000 (treizeci și șase mii) lei, cu titlu de dobândă.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxx, a.n. xxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, xxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul Nataliei Conțulescu, a.n. xxxx suma de 203178 (două sute trei mii una sută șaptezeci și opt) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat, în mod solidar, de la Condrea Vadim xxxx, a.n. xxxxxx, originar și domiciliat în rl.Ialoveni, s.Dănceni și de la Iosipoi Tatiana xxxx, a.n. xxxxx, originară și domiciliată în rl.Ialoveni, s.Dănceni în beneficiul lui Silistraru Tatiana, a.n.25.03.1961 suma de 59200 (cincizeci și nouă mii două sute) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 8880 (opt mii opt sute optzeci) lei, cu titlu de dobândă.

Acțiunea civilă înaintată de Brumaru Zinaida împotriva lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea solidară a sumei de 270000 (două sute șaptezeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu material, a fost respinsă ca fiind nefondată.

Acțiunile civile înaintate de Silistraru Olga, Ungureanu Nadejda, Ursu Ivan, Ursu Mariana, Șevcenco Ina, Ciobanu Zina, Ciobanu Aliona, Ciobanu Liviu, Vîrlan Natalia, Vîrlan Egor, Ursu Elizaveta, Cotova Alexandra împotriva lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea solidară a prejudiciilor materiale, au fost respinse ca fiind nefondate.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 01.12.2015 au fost menținute.

10. În partea descriptivă, instanța de apel a indicat că în cauza dată au fost declarate mai multe cereri de ape, respectiv ea se expune punctat asupra soluțiilor adoptate pe marginea acestora.

10.1. Referitor la apelul procurorului, inculpatului și al avocatului Ionaș Gh.

Instanța de apel a considerat că acțiunile inculpaților întrunesc pe deplin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal și nicidecum art. 191 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a indicat în baza acestei infracțiuni inculpații au folosit bunurile materiale transmise spre păstrare, contrar intereselor proprietarilor și în interesele personale sau terțelor. S-a menționat că în pofida tuturor modalităților sub care se poate comite fapta prevăzută de art. 196 Cod penal, în esență, la caz este prezent un comportament incorect, abuziv și păgubitor a celui ce deține un bun ce i-a fost încredințat de altul, pentru a-l păstra sau pentru a-i da o anumită întrebuințare, în desconsiderarea încrederii ce i-a fost acordat, trece acel bun în propria stăpânire.

Menținând dispozițiile instanței privind condamnarea în baza art.196 al. (4) Cod penal, a considerat necesar de a puncta că în speță, cauzarea de daune așa cum a avut loc nu a avut loc prin sustragere și de fapt nici nu putem vorbi de o infracțiune de sustragere din următoarele considerente.

Instanța de apel a indicat că distincția dintre infracțiunea prevăzută la art.191 și art.196 Cod penal, rezidă în mecanismul de cauzare a daunelor materiale. Astfel, în cazul delapidării averii proprietarului, masa patrimonială a victimei este diminuată în aceeași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorilor. La caz, asemenea probe ce ar atesta scăderea masei patrimoniale a părților vătămate nu a fost proporțională cu creșterea masei patrimoniale a inculpaților.

Or, conform raportului de expertiză nr. 1564 din 18.07.2012, s-a constatat că depunerile mijloacelor bănești a persoanelor fizice și juridice la AEÎ „Dănceni” erau înregistrate în evidența contabilă a asociației în baza fișelor de evidență a depunerilor și dobânzilor aferente și n-au fost înregistrate în casieria asociației, ceea ce contravine art.18, 19 și 23 al Legii „Contabilității” nr.113 - XVI din 27.04.2007.

Reieșind din circumstanțele menționate, instanța de apel a remarcat că prin contabilizarea incorectă a mijloacelor financiare, prin distribuirea ulterioară a împrumuturilor către alte persoane, s-a și cauzat daune material persoanelor fizice părților vătămate.

Însă, instanța de apel a menționat că la caz nu s-a constatat acțiuni de sustragere din partea inculpaților, precum nu s-au constatat nici acțiuni de obținere a căruiva profit, deoarece sumele de bani care treceau în contabilitatea asociației, ulterior erau transmiși cu titlul de împrumut altor persoane, fără a fi însușite careva sume bănești de inculpați.

În continuare, instanța de apel a conchis că, prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal, nu sunt aplicabile, deoarece pentru calificarea solicitată de acuzare, o cerință obligatorie constă în faptul că obiectul material (mijloacele financiare ale părților vătămate) s-au aflat efectiv, în condițiile legii, în gestiunea și administrarea făptuitorilor (directorul și contabilul AEI

„Dănceni”), și aceste mijloace bănești le erau străine ultimilor, încredințarea mijloacelor bănești a avut loc în baza obligațiilor contractuale încheiate. Săvârșind asemenea infracțiuni, făptuitorii nu-și încalcă doar obligația de a nu aduce nici o atingere patrimoniului altuia, dar și obligația specială pe care o au în această privință datorită posturii lor.

Astfel, în cazul dat, încredințarea bunurilor în administrarea făptuitorului a fost un act cu semnificație juridică de manifestare a voinței persoanei și au răspuns următoarelor condiții: a fost pusă în sarcina făptuitorului dreptul de a deține bunurile transmise, precum și atribuția de a le administra; făptuitorului i-a revenit răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare a bunurilor încredințate, precum și asigurarea integrității lor; nu s-a făcut pentru a transmite dreptul de proprietate asupra bunurilor către cel care le dobândește.

Din circumstanțele cauzei rezultă că acuzarea s-a bazat pe presupunerea că din cauza imposibilității financiare a AEI „Dănceni” de a restitui părților vătămate suma de 3 263 510 lei, echivalează cu însușirea acestor mijloace bănești de către Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, fapt care nu a fost probat în cadrul cercetării judecătorești.

De asemenea, instanța de apel a respins apelul avocatului inculpatului pe motivul lipsei unei infracțiuni din partea inculpatului Condrea Vadim, deoarece anume prin raportul de expertiză nr. 914 din 30.05.2013, rezultă că deficitul mijloacelor bănești a fost cauzat în urma atragerii masive a depozitelor și luării creditelor de la bănci în sume mult superioare împrumuturilor acordate membrilor asociației și s-a format situația când AEI „Dănceni” era nevoită să achite dobânzi și penalități la depozitele atrase și la creditele bancare, mult mai mari decât dobânzile primite de la împrumuturile acordate, respectiv, rezultă că administrarea ineficientă și neglijentă a asociației a și condus la consecințele survenite.

Mai mult ca atât, instanța a remarcat că din cauza administrării incorecte s-a cauzat prejudiciul, însă totodată nu a fost probat faptul sustragerii de către inculpați ori de terțele persoane.

Instanța de apel a accentuat că atât timp cât banii au fost primiți și depozitați la asociație, ulterior fiind transmiși cu titlul de creditare terților, fapt confirmat prin raport de expertiză, sustragerea acestor sume bănești nu a fost probată. Respectiv, s-a menționat și faptul că, odată ce inculpații, directorul și contabilă întreprinderii au reacționat la faptul că banii nu se restituiau de către debitori, pentru ca ulterior să fie restituiți creditorilor, adică părților vătămate, aceștia au reacționat prin adresarea în judecată.

Astfel, din conținutul informației prezentate de către reprezentantul AEI „Dănceni” rezultă că societatea dată dispune de titluri executorii privind încasarea de la debitorii AEI „Dănceni” a sumei de 1 799 064, 66 lei, iar pentru suma de 1 066 497 lei nu poate fi înaintate acțiuni civile deoarece a expirat termenul de prescripție.

În consecutivitatea logică ce urmează, instanța de apel a constatat că inculpații au acționat în judecată debitorii asociației, având hotărâri judecătorești de încasare a sumelor. Aici s-a menționat că nicidecum nu poate fi vorba de calificarea în baza art.191 alin.(5) Cod penal, deoarece faptul nerambursării sumelor nu a fost lăsat sub tăcere de inculpați, aceștia au întreprins măsuri de restituire a banilor împrumutați de la asociație, nu s-au eschivat și nu s-au ascuns de părțile vătămate. Cert este și esențial la calificarea acțiunilor inculpaților, faptul că

de la bun început aceștia au intenționat să restituie banii, iar faptul administrării proaste a condus la situația creată.

Instanța de apel a concluzionat că delapidarea averii străine prevăzută la articolul 191 alin. (5) Cod penal, reprezintă însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune în proporții deosebit de mari. Este menționabil faptul că, pentru existența infracțiunii de delapidare trebuie să fie întrunite cumulativ 3 condiții obligatorii: fapta să fie comisă de o persoană care gestionează o organizație obștească; persoana în cauză să gestioneze sau să administreze averea proprietarului; să aibă loc o însușire temporară a unui bun.

Prin însușire se înțelege scoaterea unui bun din patrimoniul victimei și trecerea lui, cu caracter definitiv, în stăpânirea făptuitorului, care poate dispune de el, adică poate să-l consume, să-l utilizeze, ori să-l înstrăineze, în cazul delapidării averii străine, fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de sustragere. Criteriul, în baza căruia a fost determinat momentul de consumare a sustragerii, se întemeiază, așadar, nu pe deposedare (scoaterea bunului din sfera patrimonială a victimei), ci pe imposedare (trecerea aceluși bun în sfera patrimonială a făptuitorului). Dacă deposedarea nu a fost urmată de cel de-al doilea act - imposedarea, nu putem vorbi despre sustragere consumată. Conform practicii judiciare și teoriei dreptului penal, delapidarea averii străine reprezintă acțiuni de însușire ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului.

În cazul delapidării, bunurile aflate în gestionarea sau administrarea infractorului sunt transformate de către acesta într-un bun al său, sunt trecute efectiv în stăpânirea sa, creând posibilități de a se comporta față de bun ca față de un bun propriu, de a efectua acte de dispoziție cu privire la acel bun.

10.2. Referitor la apelul de avocatul Pascal V. în numele părților vătămate Cotova A., Ciobanu Z., Ciobanu L., Ciobanu A., Mardari C.

Instanța de apel a reținut că Instanța de apel reține din conținutul mandatului avocatului Veronica Pascal din 05.04.2012 că aceasta este împuternicită de a reprezenta drepturile și interesele părților vătămate Conțulescu Natalia, Șarco Eudochia, Ursu Veronica, Ungureanu Tatiana, în baza contractului de asistență juridică nr. 24 din 03 aprilie 2012 (f.d. 87, vol. VI).

Din conținutul mandatului din 12 martie 2014 rezultă că avocatul Pascal Veronica este împuternicită de a reprezenta drepturile și interesele părților vătămate Silistaru Tatiana, Cantemir Maria, Manciu Elisaveta, Neaga Liubovi, Frunză Alexandra, Ursu Veronica, Vartic Nadejda, Cebotari Alexei, Grițco Evghenia, Șarco Eudochia, în baza contractelor de asistență juridică 30-38 din 30.05.2012 (f.d. 88, vol. VI).

Prin contractul de asistență juridică nr. 61 din 24.12.2015 se atestă că avocatul Veronica Pascal se obligă să presteze servicii de consultații juridice și reprezentare a intereselor în instanța de judecată - Curtea de Apel Chișinău, cu întocmirea după caz a actelor de procedură pentru Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elisaveta, Ursu Veronica, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Grițco Eugenia, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunze Alexandra.

În asemenea situație, instanța de apel a constatat că avocatul Pascal Veronica nu are împuterniciri de a reprezenta drepturile și interesele părților vătămate Cotova Alexandra,

Ciobanu Zinaida, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, cererea de apel fiind depusă și semnată de avocatul Pascal Veronica în interesele părților vătămate fără careva împuterniciri, din care motive, cu referire la prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. b) Cod procedură penală, a fost respins ca fiind inadmisibil apelul declarat de avocatul Pascal Veronica în numele părților vătămate Cotova Alexandra, Ciobanu Zinaida, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015.

10.3. Referitor la apelul declarat de avocatul Pascal Veronica în numele părților vătămate Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elisaveta, Ursu Veronica, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Grițco Evghenia, Frunză Alexandra și de avocatul Lilian Osoianu în numele părții vătămate Brumaru Zinaida împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 01.12.2015.

Instanța de apel referindu-se la acțiunile civile înaintate de către Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Frunze Alexandra, Neaga Liubovi, Grițco Eugenia, Șarco Eudochia, Mardari Claudia, Manciu Elizaveta, Cojocari Valeriu, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Silistraru Tatiana împotriva lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea solidară a prejudiciilor materiale, a menționat că acestea se admit cu încasarea în mod solidar de la inculpați a sumelor solicitate.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vartic Nadejda către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar prejudiciul material cauzat în mărime de 92000 lei.

Prin contractul de depunere la termen din 01.01.2009 se atestă că deponentul Vartic Nadejda s-a obligat să depună (iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni”) să primească economiile personale în sumă de 50 000 lei, pe un termen de 12 luni începând cu data de 01 martie 2010 până pe data de 01 martie 2011, cu dobânda de 24% anual pe un termen de până la 01.01.2011, acesta fiind semnat de ambii părți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Vartic Nadejda i s-a eliberat chitanță.

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Vartic Nadejda nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu în sumă de 92000 lei, format din 50 000 lei – suma de bază acordată ca împrumut și suma de 42 000 – plata dobânzilor pentru perioada de până la data înaintării plângerii.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Vartic Nadejda suma de 92 000 (nouăzeci și două mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Sandu Feodora către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar prejudiciul material cauzat în mărime de 61 200 lei.

Prin contractul de depunere la termen nr. 60-10 din 01 august 2010 se atestă că deponentul Sandu Feodora se obligă să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut

„Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 2 675 Euro, pe un termen de 06 luni, începând cu data de 01 noiembrie 2010 până pe data de 01 mai 2011, cu o dobândă de 7 % anual (f.d. 35, vol. I).

Prin contractul de depunere la termen nr. 61-10 din 01.11.2010 se atestă că deponentul Sandu Feodora se obligă se depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 1000 dolari SUA pe un termen de 6 luni începând cu data de 01 noiembrie 2010 până pe data de 01 mai 2011, cu o dobândă de 7% anual (f.d. 37, vol. I).

Contractele menționate supra au fost semnat de ambii pârâți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Sandu Feodora i s-au eliberat chitanțe (f.d. 34; 36, vol. I).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Sandu Feodora nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu în sumă de 61 200 lei.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Sandu Feodora suma de 61 200 (șasezeci și unu mii două sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cantemir Maria către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 47 320 lei (f.d. 107, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 11-10 din 01 mai 2010 se atestă că deponentul Cantermir Maria se obligă se depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 49 500 lei pe un termen de 06 luni, începând cu data de 01 mai 2010 până pe data de 01 octombrie 2010, cu o dobândă la suma depunerii în mărime de 18 % anual (f.d. 71, vol. I).

Partea vătămată Cantemir Maria a indicat că dânzei i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 29 500 lei – suma de bază acordată ca împrumut, precum și plata dobânzilor pentru perioada de până la data înaintării plângerii în sumă de 17 820 lei, iar în total prejudiciul material constituie 47 320 lei.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cantemir Maria, instanța de apel va admite parțial pretențiile părții vătămate privind încasarea prejudiciului material în sumă de 26500 lei, or, în cadrul ședinței de judecată ultima a explicat că prejudiciul i-a fost restituit parțial în sumă aproximativ de 21000 lei.

În acest context, instanța de apel va încasa, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Cantemir Maria suma de 26500 (douăzeci și șase mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu material, iar în rest acțiunea civilă se respinge ca fiind nefondată.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Frunze Alexandra către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 59648 lei; (f.d. 109, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 13-10 din 05 mai 2010 se atestă că deponentul Frunza Alexandra s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 16 800 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 05 mai 2010 până pe data de 05 mai 2011, cu o dobândă în mărime de 18% anual (f.d. 221, vol. I).

Prin contractul de depunere la termen nr. 69-10 din 19 februarie 2011 se atestă că deponentul Frunză Alexandra s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 32000 lei pe un termen de 06 luni, începând cu data de 19 februarie 2011 până pe data de 19 august 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 223, vol. I).

Contractele menționate supra au fost semnat de ambii pârâți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Frunza Alexandra i s-au eliberat chitanțe (f.d. 222; 232, vol. I).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Frunză Alexandra nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu total în sumă de 59648 lei, format din suma de 16 800 lei – suma de bază acordată ca împrumut și suma de 6048,00 lei – plata dobânzilor pentru perioada de până la 01.06.2012 pentru contractul nr. 13-10 din 2010 și suma de 32 000 lei – suma de bază acordată ca împrumut și suma de 4800 lei – plata dobânzilor pentru perioada de până la 01.06.2012 pentru contractul nr. 69-10 din 2011.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Frunză Alexandra suma de 59648 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Neaga Liubovi către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 40 000 lei; (f.d. 130, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 51-10 din 23 iulie 2010 se atestă că deponentul Neaga Liubovi s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 20 000 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 23 iulie 2010 până pe data de 23 iulie 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 234, vol. I).

Prin contractul de depunere la termen nr. 119 din 22 iulie 2009 se atestă că deponentul Neaga Liubovi s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 20 000 lei pe un termen de 12 luni, cu o dobândă în mărime de 20 % anual.

Contractele menționate supra au fost semnat de ambii pârâți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Neagu Liubovi i s-au eliberat chitanțe (f.d. 235, vol. I).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Neaga Liubovi nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu total în sumă de 40 000 lei.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Neaga Liubovi suma de 40000 (patruzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șarco Eudochia către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 127 500 lei, precum și suma de 20000 lei, cu titlu de prejudiciu moral (f.d. 103-104, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 27-10 din 01 iulie 2010 se atestă că deponentul Șarco Eudochia s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 152 500 lei pe un termen de 06 luni, începând cu data de 01 iulie 2010 până pe data de 01 ianuarie 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 46, vol. I).

Prin contractul de depunere la termen nr. 03 din 01 ianuarie 2010 se atestă că deponentul Șarco Eudochia s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 152 500 lei pe un termen de 06 luni, începând cu data de 01 ianuarie 2010 până pe data de 01 iulie 2010, cu o dobândă în mărime de 20 % anual (f.d. 48, vol. I).

Contractele menționate supra au fost semnat de ambii părți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Șarco Eudochia i s-au eliberat chitanțe (f.d. 45; 47, vol. I).

Din declarațiile părții vătămate Șarco Eudochia instanța de apel reține că acesteia i s-a restituit suma de 25 000 lei (f.d. 237, vol. I).

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Șarco Eudochia suma de 127 500 (una sută douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Referitor la capătul de cerere din acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șarco Eudochia privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, instanța de apel îl consideră nefondat și pasibil respingerii, pe motiv că partea vătămată nu a motivat pretenția dată, în conformitate cu art. art. 1422, 1423 Cod Civil, respectiv, nu a indicat caracterul și întinderea suferințelor fizice și psihice suportate ca urmare a acțiunilor inculpaților Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Grițco Eugenia către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 51377 lei (f.d. 101, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 113 din 10 iunie 2009 se atestă că deponentul Grițco Eugenia s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 23260 lei pe un termen de 12 luni, cu o dobândă în mărime de 22 % anual.

Prin contractul de depunere la termen nr. 28-10 din 11 iunie 2010 se atestă că deponentul Grițco Eugenia s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut

„Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 20000 lei pe un termen de 12 luni, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 10, vol. II).

Contractele menționate supra au fost semnat de ambii pârțiți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Grițco Eugenia i s-au eliberat chitanțe (f.d. 11, vol. II).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Grițco Eugenia nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu în mărime de 23260 lei – suma de bază acordată ca împrumut și 5117 lei – plata dobânzilor pentru perioada de până la data de 10.06.2010, suma de 20000 lei pentru al doilea contract și suma de 3000 lei – plata dobânzilor pentru perioada de până la 11.06.2010 sau în sumă totală de 51377 lei.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Grițco Eugenia suma de 43260 (patruzeci și trei mii două sute șasezeci) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 8117 (opt mii suna sută șaptesprezece) lei, cu titlu de dobândă.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Mardari Claudia către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 260 000 lei (f.d. 99-100, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 63-10 din 03 decembrie 2010 se atestă că deponentul Mardari Cladudia s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 200 000 lei pe un termen de 06 luni, începând cu data de 03 decembrie 2010 până pe data de 03 iunie 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 15, vol. II).

Contractul menționat supra a fost semnat de ambii pârâți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Mardari Claudia i s-au eliberat chitanță (f.d. 17, vol. II).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Mardari Claudia nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu total în sumă de 260 000 lei, format din suma de 200 000 lei - suma de bază datorată și suma de 60 000 – cu titlu de dobândă.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Mardari Claudia suma de 200 000 (două sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 60 000 (șasezeci mii) lei, cu titlu de dobândă.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Manciu Elisaveta către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 57000 lei; (f.d. 105, vol. VI)

Prin contractul de depunere la termen nr. 47-10 din 19 iulie 2010 se atestă că deponentul Manciu Elisaveta s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 141 400 lei pe un termen de 03 luni, începând cu

data de 19 iulie 2010 până pe data de 19 octombrie 2010, cu o dobândă în mărime de 6 % anual (f.d. 55, vol. I).

Contractul menționat supra a fost semnat de ambii părâți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Manciu Elisaveta i s-a eliberat chitanță; (f.d. 54, vol. I)

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că părții vătămate Manciu Elisaveta i s-a restituit suma de 57 000 lei, astfel, părții vătămate fiindu-i cauzat un prejudiciu material în mărime de 57 000 lei.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Manciu Elisaveta suma de 57000 (cincizeci și șapte mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ursu Veronica către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 152500 lei (f.d. 129, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 19-10 din 20 mai 2010 se atestă că deponentul Ursu Veronica s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 30 500 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 20 mai 2010 până pe data de 20 mai 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 26, vol. II).

Contractul menționat supra a fost semnat de ambii părâți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Ursu Veronica i s-a eliberat chitanță (f.d. 27, vol. II).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Ursu Veronica nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu total în sumă de 39650 lei, format din suma de 30500 lei - suma de bază datorată și suma de 9150 lei – cu titlu de dobândă.

Instanța de apel a admis parțial capătul de cerere privind încasarea prejudiciului material și va dispune încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate Ursu Veronica prejudiciului material în sumă de 39650 lei, care se compune din suma de bază acordată ca împrumut – 30500 lei și suma de 9150 lei – cu titlu de dobândă pentru perioada de până la data înaintării plângerii. În rest, partea vătămată Ursu Veronica nu a dovedit cuantumul prejudiciului material cauzat în sumă de 152500 lei, motiv pentru care în partea încasării sumei de 112850 lei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiat.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cojocari Valeriu către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 33580 lei (f.d. 45, vol. VII).

Prin contractul de depunere la termen nr. 45-10 din 01 iunie 2010 se atestă că deponentul Cojocari Valeriu s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 29200 lei pe un termen de 12 luni,

începând cu data de 01 iunie 2010 până pe data de 01 iunie 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 112, vol. II).

Contractul menționat supra a fost semnat de ambii părți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Cojocari Valeriu i s-a eliberat chitanță (f.d. 113, vol. II).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Cojocari Valeriu nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu total în sumă de 33580 lei.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Cojocari Valerii suma de 33580 (treizeci și trei mii cinci sute optzeci) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ursu Liuba către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 236000 lei (f.d. 96, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 06-10 din 19 februarie 2010 se atestă că deponentul Ursu Liuba s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 200 000 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 19 februarie 2010 până pe data de 19 februarie 2011, cu o dobândă în mărime de 18 % anual; (f.d. 124, vol. II)

Contractul menționat supra a fost semnat de ambii părți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Ursu Liuba i s-a eliberat chitanță (f.d. 125, vol. II).

Din materialele cauzei penale instanța de apel a constatat că până în prezent părții vătămate Ursu Liuba nu i s-a achitat nicio dobândă și nici nu s-a restituit împrumutul acordat, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu total în sumă de 236 000 lei, format din suma de 200 000 lei - suma de bază datorată și suma de 36 000 lei – cu titlu de dobândă.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Ursu Liuba suma de 200 000 (două sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 36 000 (treizeci și șase mii) lei, cu titlu de dobândă.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Conțulescu Natalia către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 203178 lei (f.d. 90, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 38-10 din 01 iulie 2010 se atestă că deponentul Conțulescu Natalia s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 195 000 lei pe un termen de 06 luni, începând cu data de 01 iulie 2010 până pe data de 01 ianuarie 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 133, vol. II).

Instanța de apel a reținut că până în luna decembrie 2010 au fost achitate plățile pentru dobânda stabilită. Începând cu luna ianuarie 2011 și până în august 2011 nu s-a achitat nicio dobândă. În luna august 2011 părții vătămate Conțulescu Natalia i-a fost achitată suma de 2000

lei și în luna noiembrie 2011 i-a fost achitată suma de 4300 lei în contul datoriei formată pentru dobânda calculată pentru anul 2011.

Din calculele efectuate rezultă că la data de 01.04.2011 a rămas datoria de 8187 lei – plata dobânzilor și 195 000 lei – suma de bază, din care motive părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 203178 lei.

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Conțulescu Natalia suma de 20 3178 (două sute trei mii una sută șaptezeci și opt) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Silistaru Tatiana către inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea prejudiciului material s-a solicitat încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 68080 lei (f.d. 97-98, vol. VI).

Prin contractul de depunere la termen nr. 126 din 03 septembrie 2009 se atestă că deponentul Silistaru Tatiana s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 16 000 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 03 septembrie 2009 până pe data de 03 septembrie 2010, cu o dobândă în mărime de 20 % anual (f.d. 53, vol. II).

Prin contractul de depunere la termen nr. 42-10 din 01 mai 2010 se atestă că deponentul Silistaru Tatiana s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 7 000 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 01 mai 2010 până pe data de 01 mai 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 55, vol. II).

Prin contractul de depunere la termen nr. 43-10 din 01 iunie 2010 se atestă că deponentul Silistaru Tatiana s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 17 000 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 01 iunie 2010 până pe data de 01 iunie 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual (f.d. 57, vol. II).

Prin contractul de depunere la termen nr. 44-10 din 01 iunie 2010 se atestă că deponentul Silistaru Tatiana s-a obligat să depună, iar Asociația de Economii și Împrumut „Dănceni” să primească economiile personale în sumă de 13 100 lei pe un termen de 12 luni, începând cu data de 01 iunie 2010 până pe data de 01 iunie 2011, cu o dobândă în mărime de 15 % anual; (f.d. 59, vol. II)

Contractele menționate supra au fost semnate de ambii părți Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, iar pentru mijloacele financiare depuse părții vătămate Silistaru Tatiana i s-au eliberat chitanțe (f.d. 52; 54;56; 58, vol. II).

În baza celor constate, instanța de apel a încasat, în mod solidar de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate Silistaru Tatiana suma de 59200 (cincizeci și nouă mii două sute) lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 8880 (opt mii opt sute optzeci) lei, cu titlu de dobândă, în total suma de 68080 lei.

Prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Brumaru Zinaida s-a solicitat încasarea în mod solidar de la inculpații Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana suma de 299678 lei (suma de 270000 lei cu 15 % anual), cu titlu de prejudiciu material.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondată acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Brumaru Zinaida, or, din materialele cauzei penale rezultă că prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 04.11.2011 s-a dispus admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de Brumaru Zinaida și s-a dispus încasarea din contul AEÎ „Dănceni” în beneficiul lui Brumaru Zinaida datorită în sumă de 270 000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 24 408 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 5270 lei, iar în total suma de 299 678 lei; (f.d. 56, vol. VII)

La fel, instanța de apel a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 28 noiembrie 2011 s-a admis acțiunea lui Șevcenco Ina integral și s-a dispus încasarea la AEÎ „Dănceni” în beneficiul lui Șevcenco Ina datorită de bază în mărime de 107800,00 lei, dobânda de întârziere de 9734,00 lei și dobânda de depozit în sumă de 23716, 00 lei, iar în total 141250 lei; (f.d. 58-60, vol. VII)

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 10 noiembrie 2011 s-a admis acțiunea înaintată de Vîrlan Egor și Vîrlan Natalia și s-a dispus încasarea în folosul lui Vîrlan Egor din contul AEÎ „Dănceni” datorită în sumă de 217 000 lei și dobânda de depozit în sumă de 47 740 lei, iar în total suma de 264 740 lei, iar în beneficiul lui Vîrlan Natalia din contul AEÎ „Dănceni” datorită în sumă de 150 000 lei și dobânda de întârziere în sumă de 30 000 lei, iar în total suma de 180 000 lei (f.d. 62, vol. VII).

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 04 noiembrie 2011 acțiunea înaintată de Ungureanu Nadejda s-a admis integral și s-a dispus încasarea din contul AEÎ „Dănceni” în beneficiul lui Ungureanu Nadejda datorită în sumă de 35000 lei, dobânda de depozit în sumă de 2880 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 5270 lei, iar în total suma de 43 150 lei (f.d. 64, vol. VII).

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 04 noiembrie 2011 acțiunea înaintată de Ursu Elisaveta s-a admis integral și s-a dispus încasarea din contul AEÎ „Dănceni” în beneficiul lui Ursu Elisaveta datorită în sumă de 20000 lei, dobânda de depozit în sumă de 1992 lei, dobânda de întârziere în sumă de 3100 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 5270 lei, iar în total suma de 30362 lei (f.d. 68, vol. VII).

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 04 noiembrie 2011 acțiunea înaintată de Ursu Ivan s-a admis integral și s-a dispus încasarea din contul AEÎ „Dănceni” în beneficiul lui Ursu Ivan datorită în sumă de 20000 lei, dobânda de depozit în sumă de 1808 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei, iar în total suma de 22 078 lei (f.d. 70, vol. VII).

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 04 noiembrie 2011 acțiunea înaintată de Ungureanu-Ursu Mariana s-a admis integral și s-a dispus încasarea din contul AEÎ „Dănceni” în beneficiul lui Ungureanu-Ursu Mariana datorită în sumă de 130000 lei, dobânda de depozit în sumă de 26000 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 5270 lei, iar în total suma de 161270 lei (f.d. 72, vol. VII).

Instanța de apel a respins acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Ungureanu Nadejda, Ursu Ivan, Ursu Mariana, Șevcenco Ina, Vîrlan Natalia, Vîrlan Egor, Ursu Elisaveta, din motiv că pe marginea pretențiilor invocate există hotărâri judecătorești definitive, care au fost indicate supra, fiind emise titluri executorii, care au fost puse în executare. Astfel, la momentul înaintării acțiunilor nominalizate instanța de judecată în cadrul litigiilor civile s-a expus asupra încasării sumelor pretinse în acțiunile civile.

Referitor la acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Silistraru Olga, Ciobanu Zina, Ciobanu Aliona, Ciobanu Liviu, Cotova Alexandra împotriva lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind încasarea solidară a prejudiciilor materiale, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, deoarece prin rechizitoriu nu a fost înaintată învinuirea inculpaților Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana privind episoadele în privința părților vătămate Silistraru Olga, Ciobanu Zina, Ciobanu Aliona, Ciobanu Liviu, Cotova Alexandra, iar cu referire la prevederile art. 219 alin. (1) Cod procedură penală, acțiunea civilă poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia, iar din probele administrate la cauza penală nu fost demonstrat faptul cauzării prejudiciilor materiale părților vătămate.

11. Decizia instanței de apel a fost contestată de către, procuror, avocatul Pascal Veronica în interesele părților vătămate Ciobanu Zina, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunze Alexandra, Silistraru Olga, Ursu Ivan, Ursu Marian, Șevcenco Ina, Vîrlan Natalia, Vîrlan Egor, Ursu Elizaveta, Cotova Alexandra, Ungureanu Nadejda, avocatul Orbu Ștefan în interesele părții vătămate Bîrca Alexei și inculpatul Condrea Vadim.

11.1. Procurorul solicită casarea totală a deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, acuzatorul de stat invocă că decizia instanței de apel prin care a fost menținută soluția în partea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, în baza art. 196 alin.(4) Cod penal, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța de apel având dreptul să reformeze sentința atacată în sensul casării soluției adoptate de prima instanță, nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabilit.

Mai mult, instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată.

Prin urmare, ambele instanțe prematur au constatat că acțiunile inculpaților nu pot fi încadrate în baza art. 191 alin.(5) Cod penal, de rând ce au reținut că inculpații au primit mijloace bănești, dar care însă nu le-au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente.

Mai mult instanțele de fond și apel au omis faptul că, obiectul material (mijloacele financiare ale părților vătămate) sau aflat efectiv, în condițiile legii, în gestiunea și administrarea făptuitorilor (directorul și contabilul AEÎ „Dănceni”), și aceste mijloace bănești le erau străine ultimilor, încredințarea mijloacelor bănești a avut loc în baza relațiilor contractuale încheiate. Săvârșind asemenea infracțiuni, făptuitorii nu-și încalcă doar obligația de a nu aduce nici o atingere patrimoniului altuia, dar și obligația specială pe care o au în această privință datorită posturii lor.

Astfel, în cazul dat încredințarea bunurilor în administrarea făptuitorului a fost un act cu semnificație juridică de manifestare a voinței persoanei și au răspuns următoarelor condiții: a fost pusă în sarcina făptuitorului dreptul de a deține bunurile transmise, precum și atribuția de a

le administra. Făptuitorului i-a revenit răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare a bunurilor încredințate, precum și asigurarea integrității lor, nu s-a făcut pentru a transmite dreptul de proprietate asupra bunurilor către cel care le dobândește.

Latura obiectivă a infracțiunii s-a caracterizat prin faptul că s-a adus atingere bunurilor din sfera ei patrimonială, provocându-le părților vătămate prejudicii materiale, fapt confirmat prin declarațiile părților vătămate.

Totodată, consideră că este demonstrată și latura subiectivă, și anume prin faptul că unor părți vătămate, inculpata Iosipoi T. a întors o parte din bani, însă nu a eliberat nici un document, ce ar confirma faptul dat. Respectiv, din acțiunile inculpaților se conturează scopul obținerii unui profit.

Potrivit considerentelor teoretice, în conjunctura infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal, *obiectul juridic special* îl constituie relațiile sociale cu caracter patrimonial, a căror existență și dezvoltare prezumă un regim de legalitate privind bunurile (obiect juridic principal), iar obiectul juridic secundar costă în relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în unitățile publice sau private, manifestată prin administrarea sau gestionarea bunurilor încredințate în albia cadrului legal.

Obiectul material al delapidării pot constitui: banii, bunurile mobile, alte valori pe care făptuitorul le gestionează sau le administrează. Astfel o cerință obligatorie pentru existența infracțiunii de delapidare a averii străine constă în faptul că obiectul material trebuie să se afle efectiv, în condițiile legii, în gestiunea sau administrarea făptuitorului și să fie străin pentru acesta. Totodată, obiectul material trebuie să dispună de valoare materială determinabilă.

Latura obiectivă a delapidării se caracterizează prin comiterea acțiunii îndreptate spre însușirea egală a bunurilor altei persoane fizice sau juridice, în a cărei posesie sau detenție se află. Luarea bunului se face anume de la această persoană - fizică sau juridică, publică sau privată - acțiune prin care se aduce atingere poziției bunurilor din sfera ei patrimonială, producându-i pagube materiale.

Și în acest context caracterul ilegal al însușirii se exprimă prin scoaterea de către făptuitor, fără temei, a bunului din posesia sau detenția altei persoane și trecerea acestuia, fără nici un drept, în stăpânirea sa, ținând cont de faptul că acest bun i-a fost încredințat în administrare sau gestionare în legătură cu funcția exercitată în unitatea publică sau privată și putea fi utilizat numai potrivit reglementărilor de rigoare și destinației. Însușirea constă în scoaterea bunului din patrimoniul victimei și luarea acestuia în stăpânirea făptuitorului, care poate dispune de el potrivit voinței sale - să-l consume, să-l utilizeze. Delapidarea există și în cazul în care gestionarul însușește unele valori din surplusul creat fraudulos în legătură cu gestionarea bunurilor.

Efectuarea aceluiași acte inițiale - scoaterea bunului din patrimoniul victimei și trecerea acestuia în stăpânirea făptuitorului, care ulterior, fie că se vinde, fie că este transmis unor persoane apropiate, este donat sau folosit pentru coruperea funcționarilor publici, sau dat în folosința cuiva în schimbul unei sume de bani, la fel cade sub incidența delapidării.

Delapidarea este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după dorință.

Latura obiectivă a infracțiunii de delapidare presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere - și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție în forma intenției directe și scopul urmărit de făptuitor este unul cupidant.

Subiectul activ al infracțiunii de delapidare poate fi persoana fizică, care în afară de cerințele generale ale răspunderii penale, trebuie să posede și calitatea de administrator sau de gestionar într-o unitate publică sau privată.

În sensul art. 191 Cod penal, prin administrator se înțelege angajatul în a cărui atribuții de serviciu intră efectuarea de acte de dispoziție cu privire la bunurile și mijloacele ce aparțin unei unități publice sau private.

Tot, în sensul art. 191 Cod penal, prin gestionar se înțelege angajatul care exercită ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri și mijloace ce aparțin unei unități publice sau private.

Raportând cele statuate mai sus, la argumentele aduse în textul deciziei instanței de apel, acuzarea remarcă că bunurile care le-au fost încredințate în administrarea și gestionarea inculpaților în legătură cu funcția exercitată, puteau fi utilizate doar potrivit reglementărilor de rigoare și destinație, or în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 alin.(4) Cod penal, făptuitorul folosește bunurile proprietarului și îi cauzează acestuia dauna materială în modalitatea prescrisă de dispoziția normei enunțate, adică prin înșelăciune sau abuz de încredere, însă bunul material rămâne a fi în continuare ca proprietatea aceleiași persoane, ceea ce la caz nu a fost realizat, deoarece potrivit suportului probatoriu prezentat de către acuzare, s-a reținut că inculpații au însușit în mod ilegal mijloacele bănești încredințate în administrarea lor ceea ce constituie 4 078 930 lei, prin ce a cauzat părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Mai mult, instanța de apel a lăsat fără apreciere și argumentul procurorului, care a reiterat faptul precum potrivit concluziilor rapoartelor de expertiză rezultă, că la AEÎ „Dănceni”, suma banilor ce au intrat de la părțile vătămate, cu mult depășește, suma împrumuturilor acordate altor persoane, iar motivația inculpaților precum chipurile nu au avut posibilitatea să întoarcă mijloacele financiare deponenților, dat fiind că au fost acordate credite și acestea nu au fost restituite, nu pot justifica acțiunile ilegale ale inculpaților, or nemijlocit părțile vătămate în instanța de apel au specificat

În așa mod, instanța de apel reîncadrând acțiunile inculpaților Iosipoi Tatiana și Condrea Vadim de la art. 191 alin. (5) Cod penal în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, nu a examinat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond și apel.

Totodată, menționează că actul procesual prin care instanța de apel a fost investită să rejudece din nou cauza penală de învinuire a lui Iosipoi Tatiana și Condrea Vadim, este decizia instanței de recurs din 19 iulie 2016 .

Procedura de rejudecare de către instanța de apel se efectuează conform prevederilor art. 436 alin.(2) Cod de procedură penală din care expres rezultă, că „*pentru instanța de*

rejudicare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.”

Aferent normei enunțate mai sus, instanța de apel la pronunțarea deciziei din 22.12.2016, deși a reținut indicațiile specificate în decizia CSJ, nu s-a condus în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale, astfel încât distorsionat a tratat indicațiile instanței de recurs, fără a expune clar în ce constă analiza erorilor de fapt și de drept care au dus la adoptarea acestei soluții.

Acuzarea consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanța de apel, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Evident este faptul că instanța de apel, a preluat concluziile formulate de prima instanță, fără a proceda la o apreciere proprie, specifică activității de judecare a apelului, cerință prevăzută la art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, lăsând fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, invocate de apelant.

Situația creată se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către procuror și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, de menținere a sentinței.

11.2. Avocatul Pascal V. în interesele părților vătămate Ciobanu Zina, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunze Alexandra, Silistraru Olga, Ursu Ivan, Ursu Marian, Șevcenco Ina, Vîrlan Natalia, Vîrlan Egor, Ursu Elizaveta, Cotova Alexandra, Ungureanu Nadejda solicită casarea parțială a deciziei cu remiterea la rejudicare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul indică că instanța de apel a admis încălcarea prevederilor art. 410 Cod de procedură penală, și anume instanța de apel a admis agravarea situației părților vătămate.

Totodată, menționează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat pe latura penală. Unica concluzie a instanței este că inculpații nu au însușit averea părților vătămate. Delapidarea s-a manifestat prin metoda simplă - sub pretextul de împrumuturi, în lipsa contractelor de împrumut și a dispozițiilor de încasare a distribuit mijloacele financiare ale părților vătămate către persoane de încredere ale inculpaților. Neexplicabil este și faptul că decizia a fost motivată numai pe declarațiile inculpaților, iar declarațiile date de părțile vătămate au fost ignorate.

Instanța de apel a respins acțiunile civile (pct.8.17.1) pe motiv că există hotărâri judecătorești. Hotărârile judecătorești au fost adoptate în cadrul pricinii civile între părțile vătămate și Asociația de Economii și împrumut, dar care nu au fost executate.

Conform prevederilor art. 60, 387 Cod de procedură civilă, părțile vătămate au dreptul de a înainta acțiune civilă în cauzele penale pentru recuperarea prejudiciului material cauzat de

persona vinovată. Astfel, inculpații sunt vinovați de prejudiciul material cauzat și urmează a-1 recupera. De altfel, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19.07.2016 s-a stabilit deja dreptul la înaintarea acțiunii, iar instanța supremă a stabilit că apelul eronat a respins acțiunile civile, iar la rejudecare instanța de apel repetat a adoptat aceeași decizie, ignorând vădit indicațiile instanței supreme.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 426 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

11.3. Avocatul Orbu Șt. în interesele părții vătămate Bîrcă A. solicită casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea la rejudecare în instanța de apel într-un alt complet de judecată.

În susținerea recursului, recurentul indică că instanța de apel incorect a menținut soluția primei instanțe, care a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art.191 alin.(5) Cod penal în cele ale art. 196 alin. (4) Cod penal ori pe parcursul urmăririi penale s-a constatat cu certitudine că Condrea Vadim, în perioada 01 ianuarie 2007 - 31 iulie 2011, activând în funcție de director al Asociației de Economii și împrumut „Dănceni”, înregistrată la Camera înregistrării de Stat cu nr. 1003600118589, fiind persoană cu răspundere materială, prin abuz de încredere, împreună cu contabilul - șef al asociației Iosipoi Tatiana, au primit mijloace bănești sub formă de depuneri de economii în sumă de 3 175 010 lei încredințate în administrarea lor de către membrii AEI „Dănceni” în perioada 2008-2011.

Astfel, prima instanță și cea de apel incorect a concluzionat că acțiunile inculpaților nu pot fi încadrate în baza art. 191 Cod penal, de rând ce au reținut că inculpații au primit mijloace bănești, dar pe care nu le-au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente - mijloace bănești în sumă de 3 175 010 lei încredințate administrarea lor de către părțile vătămate în perioada 2008-2011 și care nu au fost întoarse deponenților.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 426 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

11.4. Inculpatul Condrea V. solicită casarea totală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui din motiv că în acțiunile sale nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal.

În motivarea recursului, inculpatul invocă că în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și cea de apel nu au fost acumulate un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că fapta săvârșită de către acesta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

Recurentul, consideră că învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de instanțele judecătorești inferioare în partea laturii penale și civile nu și-au găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate au fost apreciate în mod eronat de către instanțele de judecată.

Conform art. art. 8, 26 alin. (3), 27 alin. (2), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului, nici o dovadă nu are putere probantă dinainte stabilită. Judecătorul nu e în drept să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, recurentul menționează că din circumstanțele cauzei rezultă că, prima instanță s-a bazat pe presupunerea că lipsa posibilității financiare a AEI „Dănceni” de a restitui părților vătămate suma de 3 263 511 lei, echivalează cu cauzarea de daune materiale părților vătămate de către Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, fapt care nu a fost probat în cadrul cercetării judecătorești. Din contra pe parcursul ședințelor de judecată au fost acumulate probe directe, și anume declarații ale părților vătămate, martorilor și documente care confirmă că banii nu au fost însușiți de inculpat dar au fost acordate în calitate de credite altor persoane fizice sau utilizati în interesul societății comerciale.

Lipsa unei infracțiuni în acțiunile sale este confirmată și prin raportul de expertiză nr. 914 din 30.05.2013 din care rezultă că deficitul mijloacelor bănești a fost cauzat în urma atragerii masive a depozitelor și luării creditelor de la bănci în sume mult superioare împrumuturilor acordate membrilor asociației și s-a format situația când AEI „Dănceni” era nevoită să achite dobânzi și penalități la depozitele atrase și la creditele bancare, mult mai mari decât dobânzile primite de la împrumuturile acordate.

Prin cumularea tuturor sumelor bănești ale părților vătămate indicate în ordonanța de punere sub învinuire rezultă că presupusul prejudiciu material cauzat părților vătămate constituie 3 263 510 lei. Ulterior, în aceeași învinuire se indică asupra sumei de 4 078 930 lei, prin care s-ar fi cauzat părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari. În acest context nu este clară învinuirea înaintată în partea ce ține de diferența sumei de 815 420 lei și nu este identificată nici persoana sau persoanele cărora le-ar fi fost cauzat prejudiciul dat, prin urmare suma pretențiilor părților vătămate urmează să se rezumă la 3 273 510 lei.

Potrivit art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să conțină formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, etc.

Aceleași condiții obligatorii sunt prevăzute de art. 297 Cod de procedură penală, față de rechizitoriu care este actul de sesizare a instanței de judecată.

Conform art. 297 Cod de procedură penală, rezultă că rechizitoriul este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește după prezentarea materialelor de urmărire penală și care trebuie să cuprindă, printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

În concluzie, indică că învinuirea înaintată acestuia nu corespunde exigențelor prevăzute de art. 6 alin. (3), lit. a) CEDO. art. 23, 26 a Constituției RM, art. art. 7, 17, 281 Cod penal, deoarece acuzarea nu a indicat concret care este suma însușită de către inculpați de la fiecare parte vătămată, modalitatea însușirii, timpul cauzării prejudiciului.

12. Asupra recursurilor declarate părțile vătămate Șarco E. și Ciobanu Z. au depus referințe, prin care solicită casarea deciziei adoptate de instanța de apel, cu adoptarea unei noi hotărâri echitabile în cauza dată.

13. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate în prezenta cauză penală, urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Luând în considerație că în cauza dată sunt declarate mai multe cereri de recurs, însă Colegiul penal a adoptat aceeași soluție în privința lor, se va expune în cumul asupra acestora.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căroră, judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată, în cazul în care se constată admiterea unor erori de drept la judecarea cauzei în ordine de apel.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Așadar, analizând conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel la rejudecarea apelurilor nu a ținut cont de indicațiile instanței ierarhic superioare expuse în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2016, prin care a fost dispusă rejudecare cauzei.

În contextul dat, instanța de apel a ignorat prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevăd expres *„pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.”*

Aferent normei enunțate mai sus, instanța de apel la pronunțarea deciziei din 22.12.2016, a reținut indicațiile specificate în decizia CSJ în ce privește latura civilă, deși instanța ierarhic superioară a criticat în decizia adoptată și latura penală, însă instanța de apel nu a ținut cont de aceste indicații și nici nu s-a expus asupra constatărilor instanței supreme, care au condiționat adoptarea unei soluții de casare a deciziei instanței de apel din 04.03.2016, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Colegiul penal consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele administrate au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanței de apel îi rămânea doar să aprecieze just și obiectiv aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În continuare se indică că, instanța de apel, a preluat concluziile formulate de prima instanță, fără a proceda la o apreciere proprie, specifică activității de judecare a apelului,

cerință prevăzută la art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, lăsând fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, invocate de apelant.

Tot în această ordine de idei, Colegiul penal menționează că instanța de apel nu a luat în considerație cele expuse în conținutul deciziei instanței ierarhic superioare, în care se indică: „*colegiul penal consideră pripită concluzia instanței de apel că învinuirea adusă în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu cuprinde latura obiectivă a infracțiunii de delapidare a averii străine prin abuz de încredere, și că probele acumulate la materialele cauzei nu confirmă faptul că inculpații ar fi însușit mijloacele bănești a părților vătămate...*”.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că în pofida aprecierilor indicate mai sus, instanța de apel eronat a constatat că acțiunile inculpaților nu pot fi calificate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, menționând că: „*delapidarea averii străine prevăzută la articolul 191 alin. (5) Cod penal, reprezintă însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune în proporții deosebit de mari. Este menționabil faptul că pentru existența infracțiunii de delapidare trebuie să fie întrunite cumulativ 3 condiții obligatorii : fapta să fie comisă de o persoană care gestionează o organizație obștească; persoana în cauză să gestioneze sau să administreze averea proprietarului; să aibă loc o însușire temporară a unui bun. Prin însușire se înțelege scoaterea unui bun din patrimoniul victimei și trecerea lui, cu caracter definitiv, în stăpânirea făptuitorului, care poate dispune de el, adică poate să-l consume, să-l utilizeze, ori să-l înstrăineze, în cazul delapidării averii străine, fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de sustragere. Criteriul, în baza căruia a fost determinat momentul de consumare a sustragerii, se întemeiază, așadar, nu pe deposedare (scoaterea bunului din sfera patrimonială a victimei), ci pe imposedare (trecerea aceluși bun în sfera patrimonială a făptuitorului). Dacă deposedarea nu a fost urmată de cel de-al doilea act - imposedarea, nu putem vorbi despre sustragere consumată. Conform practicii judiciare și teoriei dreptului penal, delapidarea averii străine reprezintă acțiuni de însușire ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului. În cazul delapidării, bunurile aflate în gestionarea sau administrarea infractorului sunt transformate de către acesta într-un bun al său, sunt trecute efectiv în stăpânirea sa, creând posibilități de a se comporta față de bun ca față de un bun propriu, de a efectua acte de dispoziție cu privire la acel bun.*”

Asupra constatărilor instanței de apel indicate supra, Colegiul penal lărgit punctează că în cazul delapidării străine, fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de sustragere. În fond, mecanismul de sustragere este același. Însă, un anumit specific este condiționat de particularitățile obiectului material al infracțiunii analizate: făptuitorului săvârșește luarea bunurilor ce-i sunt străine, dar care la moment, se află în detenția lui legitimă, el profitând de atribuția de a administra aceste bunuri.

În continuarea aceleiași idei, se mai punctează că în cazul delapidării averii străine, făptuitorul este persoana căreia bunurile i-au fost încredințate în temeiul legii. Însă ele îi sunt încredințate pentru executarea unor atribuții strict determinate, nu pentru a fi sustrate. Pentru a săvârși sustragerea și a deveni posesor ilegal, făptuitorul ia bunurile de la persoana care i le-a încredințat. Bineînțeles că luarea se face de la această persoană, nu de la făptuitorul însuși

(ceea ce este imposibil), prin aceasta aducându-se atingere poziției bunurilor care aparțin de sfera patrimonială a persoanei care a încredințat bunurile.

În cazul dat, prin trecerea în mod ilicit la pierderi a bunurilor respective, poziția lor în spațiu se poate păstra, dar se schimbă atitudinea făptuitorului față de aceste bunuri, care intervertește (transformă) detenția legitimă într-o stăpânire ilegală. Deși bunurile respective pot continua să se afle în același loc ele numai există pentru persoana care a încredințat bunurile sale.

În concluzia ideii conturate, se menționează că făptuitorul ia bunurile ce i-au fost încredințate, transformându-se din detentor legitim în pretins proprietar, având intenția de a le posedea pentru sine, nu pentru posesorul nemijlocit ce i-a încredințat bunurile.

Așadar, instanța de apel fără a supune analizei circumstanțele de fapt reținute în sarcina inculpaților, a preluat greșeala comisă de prima instanță și a adoptat o hotărâre potrivit căreia inculpații Condrea V. și Iosipoi T. au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că la rejudecarea apelurilor instanța de apel a admis o eroare gravă, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, din care motiv, urmează a fi admise recursurile declarate, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și remiterea la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Situația creată, în cauza dată se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, de menținere a sentinței.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal lărgit, conchide că instanța de apel la rejudecarea cauzei, trebuie să ia în considerație și criticile expuse de către recurenți în recursurile declarate, pentru ca decizia adoptată să fie motivată, legală și întemeiată.

14. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, avocatul Pascal Veronica în interesele părților vătămate Ciobanu Zina, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunze Alexandra, Silistraru Olga, Ursu Ivan, Ursu Mariana, Șevenco Ina, Vârlan Natalia, Vârlan Egor, Ursu

Elisaveta, Cotova Alexandra, Ungureanu Nadejda, avocatul Orbu Ștefan în interesele părții vătămate Bîrcă Alexei și inculpatul Condrea Vadim, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Condrea Vadim xxxxx și Iosipoi Tatiana xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 18 august 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

GHERVAS Maria

GAFTON Luiza